

TA STÄLLNING.

Christina Gestrin

45

Sfp i Nyland
Riksdagsledamot
Medlem i riksdagens
finansutskott och miljöutskott

www.gestrin.fi

Ta ställning.

Vi har en riksdagsperiod bakom oss som på många sätt har bjudit på överraskningar, och tyvärr inte enbart positiva sådana. En dagstidning citerade vår statsminister som säger att Finland "tillsvidare" skall vara ett tvåspråkigt land. Det kränkande uttalandet var kanske inte så illa menat som det låter, men det ger en signal om vilka vindar som blåser i vårt land.

Att ta ställning i riksdagsvalet genom att rösta på den kandidat som bäst motsvarar de visioner och den syn på politiken som man själv har är viktigt. Varje röst kan vara den avgörande och det är förstas valresultatet som avgör hur posterna fördelas efter valet och vilka partier som är med om att skriva regeringsprogrammet.

SFP behövs i nästa regering. Någon måste se till att tvåspråkigheten bevaras och att svenskan bibehålls som landets andra nationalspråk, och ingen annan gör det lika konsekvent och ihärdigt som SFP.

För mig handlar politik mycket om att ha ett framtidsper-

spektiv som sträcker sig längre än fyra år. I den vision jag har är Finland en aktiv internationell aktör inom alla de områden som för världen vidare i en hållbar riktning. Vi ska vara pådrivare i säkerhets- och fredsarbete, vi ska stöda åtgärder för att öka de förnybara energiformernas andel globalt sett och vi skall ta vårt ansvar i biståndssamarbetet.

Kärnkraftolyckorna i Japan har påmint oss om de stora riskerna som kärnkraften innebär för mänskligheten både idag och i framtiden. Senast nu måste Finland göra en seriös satsning på både att utveckla och ta i bruk olika former av förnybar energi. Vi måste också öka energieffektiviteten i vårt land.

Finland kan stärka sin internationella konkurrenskraft och bidra till en hållbar utveckling genom att gå i bräschen för detta. Det är också bästa sättet att motarbeta klimatförändringen. Jag vill inte se Finland som det ledande Europeiska exportlandet av atomenergi, med ett växande lager av radioaktivt avfall

som vi efterlämnar till våra barn och alla kommande generationer.

Under de närmaste åren minskar andelen arbetsföra finländare då de stora årsklasserna nu på allvar lämnar arbetslivet. Redan nu är vårt samhälle långt beroende av den rörliga arbetskraften i världen, av vilken en bråkdel landar i Finland. Vi skall ta

väl hand om de nyfinländare som slår ner sina bopålar här och integrera dem i hela samhället. Vi skall också fortsätta ta emot flyktingar och asylsökande, och erbjuda alla de barn och ungdomar som kommer hit möjlighet att få gå i skola.

För att vårt samhälle skall klara av att upprätthålla kvalitativa tjänster och service måste den

ekonomiska politiken vara sporrande och företagartillvänd. Målet måste vara att höja sysselsättningsgraden. Största delen av alla nya arbetsplatser skapas av små och medelstora företag.

Vi måste eftersträva hållbar utveckling och en ekonomisk tillväxt och en förutsättning för det är att vi har tillräckligt med kunniga personer i arbetslivet. Därför är satsningar på ett gott arbetsklimat, på flexibilitet i arbetstider och på personalens välbefinnande mycket viktiga.

En stor konkurrensfördel för ett litet land är att satsa på en god utbildning på alla nivåer och under alla skeden i livet. Det har vi varit rätt bra på i Finland och det skall vi också satsa på i framtiden. Goda språkkunskaper är naturligtvis en enorm konkurrensfördel och rikedom både på individnivå och ur ett nationellt perspektiv.

I den här tidningen kommer personer som representerar viktiga samhällsfunktioner, yrkesområden, värderingar och visioner till tals. Utan ett brett nätverk, en öppen inställning och intresse av att se och lyssna till andra kommer en riksdagsledamot inte långt.

Jag vill därför tacka alla som jag haft glädjen av att få samarbeta med under den gångna riksdagsperioden. Nu gäller det att blicka framåt och att ta ställning i riksdagsvalet den 17 april.

Christina Gestrin

Axplock bland Christinas initiativ i riksdagen 2007-2011

Som medlem i finansutskottet har Christina representerat Svenska riksdagsgruppen vid förhandlingsbordet årligen då riksdagens tillägg och ändringar till statsbudgeten fastslås. Christina har bevakat de motioner svenska riksdagsgruppens ledamöter inlämnat. Många årligen återkommande brister har på detta sätt kunnat korrigeras under budgetbehandlingen. Nämnas kan bl.a. stödet till skärgårdens förbindelsefartyg, anslag för kultur- och vetenskapsinstitut, rådgivningsanslagen till lantbrukssällskapen, stöd för förnybar energi m.m.

Här följer några andra exempel på Christinas egna initiativ:

Social- och hälsovård, familj

- genom budgetmotioner arbetat för anslag för vården av mentalvårdspatienter.
- ställt fråga om barn- och ungdomspsykiatri och om rätten till psykoterapi utan medicinering.
- ställt fråga om fördelningen av föräldraledighetskostnader vid föräldraledighet.
- i lagmotion föreslagit förlängning av föräldraledigheten så att alla barn får vårdas hemma tills de fyllt ett år.
- ställt fråga om möjligheten att flytta över uppgiften att utbetala stödet för närståendevårdare till FPA samt krävt bättre villkor för närståendevårdarna.
- i fråga krävt strängare påföljder för sexuellt utnyttjande av barn.
- i lagmotion och fråga föreslagit ändring av namnlagen så att ett mellannamn kan tas i bruk, varmed barnet kan få både mammans och pappans efternamn enligt en nordiskt modell.

Undervisning, kultur och svensk service

- med budgetmotioner och textskrivningar i budgetbe-

tänkandet har Christina under många års tid arbetat för att råda bot på den stora bristen på svenskspråkiga barnträdgårdslärare i södra Finland. Detta arbete har bidragit till att den första svenska grundutbildningen inleddes hösten 2011 i samarbete mellan Helsingfors Universitet och Åbo Akademi.

- i skriftligt fråga föreslagit förbättrade förutsättningar och högre statsandel för folkhögskolorna.
- ställt fråga om verksamhetsförutsättningar för hemgrundskola på svenska.

Östersjön

- I budgetmotion, fråga och i medlemsinitiativ i Nordiska rådet föreslog Christina att anslag reserveras för en projektberedningsfond för att snabba på genomförandet av Östersjöns åtgärdsplan. Sverige och Finland har sedermera bidragit till fonden som inrättades och administreras av Nordiska Investeringsbanken och Nefco.
- i budgetmotioner verkat för ökade anslag för regionalt vatten- och avloppsprojekt.
- i fråga kritiserat regeringen för brister i informationen om kraven på avloppsvattenrening på glesbygden.
- lämnat in budgetmotioner om förbättrad oljebekämpningsberedskap. Anslagen har ökat under riksdagsperioden och ett nytt oljebekämpningsfartyg har tagits i bruk.

Fiske, landsbygd och jordbruk

- gjort budgetmotion om reduceringsfiske i skärgårdsvikarna i Finska viken och Skärgårdshavet. Våren 2011 är planeringen av verksamheten längs med kusten i full gång då över 1 miljon euro reserverades i statsbudget tack vare motionen.

- fyra år i rad har Christinas budgetmotion om anslag för Finlands Yrkesfiskarförbund godkänts.

- ställt fråga om begränsningen av skarvstammen.
- i finansutskottet stött tilläggsanslag för bl.a. utvecklandet av användningen av närmat i storkök, lantbruksrådgivningen, finansieringen för hållbart skogsbruk och bioenergi.

Hållbar utveckling

- lämnat in en lagmotion om att förbjuda försäljningen av glödlampor och övergå till energisnåla lågenergilampor. Ett EU-direktiv krävde samma sak ett år senare.
- lämnat in ett fråga om att utveckla nätet för insamling av lågenergilamporna. Miljöutskottet skärpte bestämmelserna om detta i samband med den nya avfallsagen.
- i fråga föreslagit införande av el-mätare som hjälper till att förhindra el-konsumtionstoppar. Enligt svaret är sådan intelligent teknik på kommande.
- föreslagit anslag för uppgörande av en vindatlas.
- har ställt fråga om att förbjuda övergödande fosfor i tvättmedel. En förordning om detta träder i kraft 2013.

Trafik, företagande

- framfört muntligt fråga om att införa elektroniska hastighetsskyltar som beaktar vägföret på huvudvägar-na.
- föreslagit anslag för förbättringen av Stamväg 51. Vägbygget inleddes äntligen under denna riksdagsperiod.
- budgetmotion om elektrifieringen av Hangö-Hyvinge banan.
- budgetmotion om att förlänga stadsbanan till Esbo centrum.

Vill du veta var du kan träffa Christina?

På webbsidan www.gestrin.fi finns en händelsekalender som visar var Christina rör sig under valkampanjen.

Vill du ta kontakt med Christina?

Det går bra att skriva:

- e-post: christina.gestrin@riksdagen.fi
- postadress: Christina Gestrin, 00102 Riksdagen

Vill du ha fler exemplar av tidningen? Beställningar kan göras på Christina Gestrins hemsida: www.gestrin.fi

Valtidningen "TA STÄLLNING" är utgiven av stödgruppen för Christina Gestrin

Ansvarig utgivare: Rikard Korkman

Redaktör: Jonas Lindholm

Layout: Mikael Lampén

Kampanjgrupp: Maria Ekman-Kolari, Lasse Männikkö, Zina Kranck, Niklas Geust, Rikard Korkman

Tryckeri: Hufvudstadsbladets tryckeri, Vanda 2011

Pärbild samt bilderna på sidan 2 och 12: Marica Rosengård

Det har inte alltid varit så lätt att få politiker från de inre delarna av Finland att förstå betydelsen av Östersjöatsningarna, men idogt lobbade och mycket information har i längden visat sig vara ett framgångskoncept, konstaterar Christina Gestrin. FOTO: Promedia/Matias Uusikylä

Nu ser vi äntligen resultat för Östersjön!

Christina Gestrin var Östersjöaktivist långt före hon blev politiker på heltid. Nu efter årtionden av kamp för att rädda Östersjön bär arbetet frukt.

Utsläppen av fosfor från tätorterna till Finska viken minskade i Finland med 90 procent mellan åren 1970-1990. Sedan början av 2000-talet till i år kan vi notera nästan samma utveckling för fosfor utsläppen från St Petersburg.

– Det är ett helt fantastiskt resultat som förväntas ha stor betydelse för den känsliga havsmiljön och vattenkvaliteten, säger Christina och gläds över resultaten.

Satsningarna på avloppsvattenreningen i St Petersburg är gjorda dels med nordisk och internationell finansiering, men också med lokala ryska resurser. Det ska ryssarna ha "all credit" för, anser Christina Gestrin.

Ger inte upp

Framgångarna i Östersjöarbetet är ett bevis på att det lönar sig att vara seg i politiken och inte ge upp. Tack vare politiker som Christina och många andra kan kommande generationer njuta av en unik skärgårdsmiljö, som redan enligt pessimisterna såg ut att gå förlorad.

För sitt enträgna arbete har Christina fått mycket respons under den senaste tiden och också officiellt erkännande. Nyligen fick hon ett meddelande om att hon kommer att tilldelas Lasse Wiklöfs Östersjöpris på 10.000 euro.

Enligt den Åländska priskommittén har hon engagerat sig i arbetet för Östersjöns miljöfrågor på många olika plan i riksdagen, men också inom Nordiska Rådet. År 2008 var hon vicepresident för Nordiska rådet.

Sedan 2008 har Christina också fungerat som ordförande för den Parlamentariska Östersjökonferensen (BSPC) där hon i nära samarbete med parlamentariker från alla Östersjöländer arbetat aktivt med gränsöverskridande Östersjöfrågor och bl.a. HELCOM:s (Helsingforskommissionen) aktionsplan och EU:s Östersjöstrategi.

Östersjöpriset mottar hon den 5 maj. Christina är hedrad och glad över Lasse Wiklöfs Östersjöpris och anser att det är extra värdefullt att det är just ett åländskt pris.

– Ålänningarna vet verkligen vad det betyder att ha ett rent hav som omger Åland. I sanningens namn skall det å andra sidan också sägas att det inte alltid varit så lätt att få politiker från de inre delarna av Finland att förstå betydelsen av Östersjöatsningarna, men idogt lobbade och mycket information har i längden visat sig vara ett framgångskoncept.

Här har många helt finska politikere ögon öppnats också tack vare aktivitet i Nordiska rådet. Både miljön och språkförståelsen har mått bra av det nordiska samarbetet.

Nordiskt samarbete allt viktigare

Nordiskt samarbete är något som också alltid stått Christinas hjärta nära och betydelsen av samarbetet har enligt henne blivit allt viktigare med åren. Det praktiska samarbetet mellan parlamentariker i de nordiska länderna fungerar i dag som en utmärkt inkörsport till ett öppnare internationellt engagemang.

– EU är självfallet viktigt, men det ersätter inte den nära kontakten till parlamentariker som kommer från samma

kulturkrets som vi. Många är de politiker som upptäckt det, och som samtidigt inser nyttan av att kunna uttrycka sig på svenska i umgänget. I förlängningen har det haft betydelse också i stödet för underbygningen av svenska i Finland, säger Christina.

Hon har också med tillfredsställelse noterat att det finns områden förutom miljön, där samarbetet inom en snar framtid med största sannolikhet kommer att leda till utökade gemensamma satsningar.

Hon tänker då på säkerhetspolitiken och samarbete i försvars-, krishanterings- och utrikespolitiska frågor där man i enlighet med den s.k. Stoltenberg-rapporten planerar gemensamma lösningar, bl.a. gemensamma nordiska ambassader.

Gränshinder sätter nordbor i kläm

Ett område som kräver ständig aktivitet och skärpa från politikernas sida är gränshinderfrågorna. Trots att många problem lösts under årens lopp genom gemensamma politiska beslut och deklarationer uppstår ständigt nya i samband med att ny lagstiftning antas.

Det här har tydligt framkommit i Ole Norrbacks rapport om gränshinderfrågor. Många av problemen bygger på bristande information och kunskap om de

nordiska lösningarna och i de fallen har nordbor ofta hamnat i kläm t.ex. vid flyttning från ett nordiskt land till ett annat.

– Det är helt oskäligt, anser Christina och hoppas att de nordiska regeringarna verkligen skärper sig när det gäller att bevaka andra nordbors rättigheter. Här måste Nordiska rådet fungera som en vakthund, och får Christina välja så är vaktunden en riktig "terrier".

Nej till kärnkraft förr och nu

Som miljöaktivist och politiker har Christina under årens gång ägnat mycket uppmärksamhet åt energipolitiken. Hennes recept förr som nu är energieffektiva tekniska lösningar, utnyttjande av förnybar energi samt sparsamhet.

Christina framhåller att utvecklingen och ibruktagningen av denna teknologisektor globalt sett växer oerhört kraftigt och att Finland kunde förbättra sin egen konkurrenskraft genom att satsa på denna sektor.

Som exempel kan nämnas att över 60 procent av all ny kapacitet som togs i bruk i EU år 2009 var förnybar och 50 procent i USA. Kina investerar hundratals miljarder i energieffektiva lösningar och förnybar energi just nu. Marknaden är alltså enorm och förväntas växa i framtiden.

– Den djupt tragiska kärnkraftkatastrofen i Japan som följde av en tsunami, må fungera som en väckarklocka. Också i högteknologiska Japan ansågs sannolikheten för en katastrof närmast omöjlig. Ändå hände den och följderna kan vi se nu. Det här bör vi ha i minnet när vi planerar för vår kommande energipolitik.

– Trots att våra förhållanden skiljer sig mycket från de japanska finns det all orsak att stresstesta våra verksamma kärnkraftverk för att i tid hitta de svagaste länkarna. Om svagheter uppdragas bör kraftverket i fråga omedelbart köras ner, anser Christina som varit kärnkraftmotståndare sedan tidig ungdom.

Berth Sundström

Christina Gestrin

Ålder: 44 år

Född: i Helsingfors

Bor: i Mankby, Esbo, på gränsen till Kyrklätt. På fritiden på en holme i Pernå eller i Bromarf

Familj: maken Rikard Korkman och döttrarna Anna 15 år, Nadia 13 år och Catarina 9 år. I familjen ingår också hunden Betsy.

Yrke: riksdagsledamot, medlem i riksdagens finansutskott och miljöutskott. Medlem i Nordiska rådet och ordförande för den Parlamentariska Östersjökonferensen (BSPC).

Utbildning: agroförstmagister (studier i miljövärd)

Övriga förtroendeuppdrag: medlem i Esbo stadsstyrelse, ordförande för Nylands fiskarförbund och ordförande för Unga teatern i Esbo

Intressen: skärgård, jogging, litteratur och teater

Ta kontakt: - e-post: christina.gestrin@riksdagen.fi
- på webben: www.gestrin.fi

Energi- och klimattankenöt:

Vad kan man få till stånd med en kopp kaffe?

Linjedragningen i finländsk energi- och klimatpolitik från i somras betonar billig energi för Industrin. Samtidigt skall utsläppen minska. Kärnkraften får en central roll i elförsörjningen. Förnyelsebar energi är lika som trä. Inställningen till vindkraften är krystad. Förorenande torven stöds med inmatningstariffer. Energistödet reserveras för stora aktörer och de stigande energiskatterna för vanliga konsumenter. Energi-effektiviseringen ligger i marginalen. Sammanfattat står finska energipolitiken mer eller mindre oförändrad sedan oljekrisens dagar på 70-talet.

Skribenten Peter Lund är professor i teknisk fysik vid Aalto universitet.

Energibeslutens ekonomiska dimensioner är enorma. Ett stort kärnkraftverk kostar minst fem miljarder euro. Vi har 3-4 stycken sådana på kommande. Teknologin köps utomlands och utländsk arbetskraft tar hand om byggandet.

Den ekonomiska dimensionen blir gigantisk då vi tänker på att lösa det globala klimatproblemet. Fram till år 2050 kommer det att krävas närmare 50.000 miljarder i ren energi. De länder som är beredda att utveckla och leverera lösningarna kommer att vinna här.

Världsmarknaderna för förnyelsebar energi såsom vindkraft, biobränslen och solenergi växer snabbt. I fjol investerades närmare två hundra miljarder på området. Tillväxten översteg 30 procent. Flera länder har ställt höga mål för förnybar energi. Flera utvecklar samtidigt teknologi. Genom hemmamarknaden kan man nå konkurrenskraft och sedan sälja sina produkter på världsmarknaden.

Således har t.ex. Tyskland genom sina inmatningstariffer för förnybar elektricitet skapat över en kvarts miljon arbetsplatser. Enbart vind- eller solenergin satsar mer än den finländska skogsindustrin. Nu ligger Tyskland bland de tre ledande länderna i världen på ny energiteknologi tack vare en framåtriktad energi- och klimatpolitik. Enligt deras visioner kan 80 procent av all el år 2050 härstamma från förnybara källor.

EU:s nya strategi kopplar samman klimatskydd, energifrågor och nya innova-

tioner för grön ekonomisk tillväxt och nya arbetsplatser. Kina, USA, Sydkorea med andra har noterat det samma.

Klart går det att kombinera ekonomi och miljö genom miljöteknologi såsom ny och förnyelsebar energi för att skapa tillväxt. I motsats till den gamla industrin som avskaffar arbetsplatser skapar den nya teknologin miljontals nya arbetstillfällen.

Finlands energiresurser och teknologiska kunskaper ligger inom förnyelsebar energi och effektiv energianvändning. Här finns det tillräckligt med kostnadseffektiv energi att hämta: utvidga horisonten utöver trä och torv till modern förnybar energi såsom biogas, energiodlingar, avfall och vindkraft. Och satsa på energieffektiviseringen.

Med detta recept klarar vi av energi- och klimatmålen, kan utveckla ny konkurrenskraftig industri och skapa arbetsplatser som behövs i hemlandet. Enligt industrins och branschorganisationernas bedömning finns det 30.000-40.000 nya arbetsplatser att hämta här inom de närmsta 10-15 åren.

Notan av ett dylikt helhetstänkande är överraskande. Priset att minska våra koldioxidutsläpp bärkraftigt med hela 80-90 procent som behövs år 2050 utgör drygt 1 euro per dag och person – alltså priset på en kopp kaffe. Som jämförelse uppbär staten redan nu tre kaffekoppar i form av miljöskatter.

Hur mycket politiskt kurage och vilja behövs det för en kopp kaffe?

Yrkesfisket har upplevt en stadig kraftgång under 2000-talet, men Klaus Berglund i Ingå hör till dem som vägrar ge upp. Han vill rädda fiskeyrket i Finland från att dö ut och nu hoppas han kunna slå två flugor i en smäll och rädda Östersjön i samma veva.

FOTO: Harri Kokko

Reduktionsfisket

Knappt tio värdefiskar och ett sönderrikt nät. Det är saldot från den några timmar långa fiskefärden tillsammans med yrkesfiskaren Klaus Berglund. Han säger att det var en exceptionellt mager fångst, men poängterar i samma andetag att det är väldigt svårt att få sin utkomst tryggad enbart genom fiske i dag. Därför behövs nya idéer och sådana har Klaus Berglund gott om.

– När man sitter här ute på isen så hinner man fundera en hel del, säger han medan han vittjar sitt nät.

Då han insåg att han var tvungen att tolerera flera hundra kilogram mörtfisk, främst braxen, för att få tio kilogram gös började han fundera på om braxenstammens tillväxt håller på att ändra den ekologiska balansen i Östersjön.

– Braxen behöver ju också mat. För att växa ett kilogram äter den minst tio kilogram bottendjur.

En slutsats av det resonemanget är att till exempel aborr- och gösynglen svälter. Dessutom river braxen upp havsbotten med sina rörelser, vilket frigör partiklar ur bottensedimentet.

Klaus Berglund började undra vad allt det här har för inverkan på vattenområdets tillstånd och då han ställde frågan till Finlands miljöcentral fick han inget svar.

Reduktionsfiske som reningsmetod

Då började han utveckla tanken på reduktionsfiske för att minska braxenstammens, ge utrymme åt en större mångfald fiskarter och förbättra vattenområdenas tillstånd.

Under vårvintern 2009 fick tjänstemännen på Jord- och skogsbruksministeriet småningom upp ögonen för idén och i december i fjol godkände riksdagen Christina Gestrins budgetmotion om att bevilja 1,4 miljoner euro för att stöda reduktionsfiske.

Ministeriet lade till 200.000 euro för Bottniska viken, så det totala stödet blev 1,6 miljoner.

– Genom reduktionsfisket kan vi ta upp fosfor och kväve i form av skräpfisk, säger Klaus Berglund.

Utöver förhoppningen om att Östersjön ska må bättre räknar han upp tre saker som man kunde tänkas använda fisken till: bioenergi, fiskfoder och människoföda, rätt och slätt.

– Det är bättre än att dumpa fisken, säger han, och tillägger:

– Det här var egentligen utgångsläget för ett par år sedan. I dag inser jag att all fisk vi tar upp ur havet primärt skall användas till människoföda. Vårt massiva braxenfiske har börjat intressera internationella fiskuppköpare och jag räknar med att i år sälja cirka 70 procent av min fångst som matfisk.

Enligt honom har kriserna i Nordafrika, Mellanöstern och Japan samt fjolårets massiva torka i Ryssland öppnat folks ögon för den råvaruresurs som braxen utgör.

– All braxen, oavsett storlek, verkar duga. Jag ser alla möjligheter att inom några år producera braxenfilé för den internationella marknaden till värdefiskpriser. Braxenproblemet, som vi kallar det, är egentligen en oerhörd resurs.

TRÄ

Lokal miljövänlig energi. I nutiden!

BETALD ANNONS

– Genom reduktionsfiske kan vi ta upp fosfor och kväve i form av skräpfisk, säger Ingåfiskaren Klaus Berglund, här tillsammans med 9-årige sonen Artur som också vill bli fiskare. Men Klaus konstaterar också att hans massiva braxenfiske paradoxalt nog har börjat intressera internationella fiskuppköpare och han räknar med att i år sälja cirka 70 procent av fångsten som matfisk.

ger nya möjligheter

Eftersom det är fråga om ett slags pilotprojekt väntar Klaus Berglund med spänning på vilka miljöeffekterna blir – något man undersöker som bäst.

– I fjol höstas tog jag kontakt med Tvärminne zoologiska station för att höra om man där hade intresse av att undersöka effekterna av mitt braxenfiske i Pickala och jämföra det med ett likadant område där inget braxenfiske förekommit. När jag sedan lyckades ordna finansieringen för en forskare för sex månader så var saken klar.

– Det är en förutsättning för att lösa problemen. Ju bättre vi förstår sambanden, desto bättre beslut kan vi ta, berättar Klaus Berglund.

Sista chansen för yrkesfisket

Ingåfiskaren har också utvecklat egna specialryssjor och försökt sprida både optimism och nya idéer, bland annat om reduktionsfiske, bland sina kollegor.

I slutändan handlar hans kamp om att upprätthålla fiskeyrket, att se till att vi får när-fisk också i framtiden och den vägen hålla Östersjömiljön i skick.

– Yrkesfiskarna är de största förespråkarna för ett rent Östersjön och där får vi till och med stöd av fritidsfiskarna, säger Klaus Berglund.

Alla fiskare har inte orkat vara lika påhittiga utan gett upp yrket.

– De största problemen är de samhälleliga. Värderingarna har förändrats, säger Klaus Berglund och menar att allmänheten inte förstår sig på yrkesfisket alls lika bra som förr – fritidsaktiviteterna väger tyngre och fisken importeras ändå från utlandet.

De statliga myndigheterna har varit positivt inställda till Klaus Berglunds planer, men problemen har funnits på annat håll. En stor utmaning är att över huvud taget få lov att fiska på ett bra ställe.

Företag, privatpersoner och en del offentliga institutioner är enligt Klaus Berglund ofta negativt inställda till att låta yrkesfiskare lägga ut nät eller ryssjor på sina vattenområden, man upplever att yrkesfisket försvårar invånarnas rekreation.

– Vi borde få ett inlägg i den nya lagen om fiske, som är under beredning, om att ge yrkesfiskarna rätt till vissa fångstplatser. Det borde till exempel vara möjligt att förplikta kommuner och andra myndigheter att erbjuda sina yrkesfiskare de fångstplatser de behöver – annars får vi aldrig upp den ynkliga sju procent inhemska vild fisk som finländarna använder i dag.

Klaus Berglund tror att reduktionsfiske kan vara den sista chansen att hålla fiskeyrket vid liv i södra Finland.

– Jag är ett experiment i mig själv – misslyckas jag nu så är det adjö. Vi är så pass hårt trängda i knuten nu.

Varför stöder du Christina Gestrin?

– Jag har känt Christina i över 25 år, allt sedan studietiden på Agro-Forst, och alltid uppskattat henne som person och hennes sätt att engagera sig i viktiga frågor. Det att hon är en jordbrukarhustru och har tre barn i samma åldrar som min fru och jag har gör ju inte saken värre. Yrkesfiske är ju ändå "bara" mitt jobb – det är i första hand för min familj jag lever och jobbar. Därför stöder vår nio personers familj Christina i vått och torrt.

– Jag stöder henne också helt klart tack vare hennes engagemang för yrkesfisket. Det finns ingen annan i riksdagen som engagerat sig lika mycket. När någon stöder oss måste vi sluta upp oavsett kön och parti. Hon är lyhörd, engagerad och antråffbar. Hon har blivit ganska skicklig med åren, hon är väldigt kunnig och hon får saker och ting att hända.

Jonas Lindholm

Vi bör förändra våra matvanor

Vi kan inte fortsätta att äta på det sätt som vi äter idag. Vi förstör vår egen hälsa och utarmar vår jord. Jag vet att Christina Gestrin också i sina politiska ambitioner vill hjälpa till att få en förändring i våra matvanor så att vi alla skulle må bättre.

Sjukhuskostnaderna skulle drastiskt kunna minskas, överviktiga bli färre, arbetsfrånvaron minska, effektiviteten och glädjen på arbetsplatserna och i skolor skulle öka. Samhället kunde spara stora summor och ha tillräckligt med resurser för att klara av den högklassiga sjukvården.

Jag har skrivit boken: "Ät hälsosamt. Tänk ekologiskt", där jag för fram budskapet hur vi genom förändrade matvanor märkbart skulle kunna förbättra vår hälsa och samtidigt minska på vårt ekologiska fotspår.

Över 30 procent av den finländska privata konsumtionens miljöeffekter är matrelaterade, ungefär 20 procent kommer från vårt boende och 15 procent från vårt bilkörande. Ändå talas det mest om att vi borde köra mindre bil och att vi borde dra ner värmen i våra hem.

Få talar om att vi borde ändra på våra matvanor och ändå är det den största förorenande faktorn där vi snabbast som enskilda konsumenter kunde minska på vårt ekologiska fotspår och samtidigt äta oss friska.

Vi bör äta mera närmat. Våra finska råvaror hör till de renaste, godaste och mest näringsrika i hela världen. Vinterkörden dödar många farliga bakterier i naturen en gång per år. De ljusa sommarnätterna gör att bär, svampar och annan gröda får mera solljus och därigenom en koncentrerad härlig smak. Vi vet ju hur mycket godare en finsk jordgubbe smakar än den spanska. Vi bör konsumera varor när de är i säsong här hemma.

I Finland har vi enligt många undersökningar världens dyraste mat. Långt ifrån importerad mat har dyra transportkostna-

Oker-Blom: Ät rätt. Lev lätt.

der, dyra förpackningar, är ofta frysta, besprutade med konserveringsmedel som allt tillsammans lämnar ett stort ekologiskt fotspår efter sig.

Men framför allt har denna i plast inpackade mat mycket mindre vitaminer och andra näringsämnen och mera e-ämnen än den lokala säsongsmaten här hemma.

Vi borde också äta mycket mera fisk. Vi åt 74 kg kött per person år 2009. Samma år åt vi endast 4,5 kg inhemska fisk, fast vi har massor av fisk i våra vatten. Färsk fisk är mycket hälsosam föda med Omega 3-fettsyror och andra näringsämnen som bara sparsamt finns i annan föda. Ämnen som vår hjärna och kropp behöver för att må bra.

I Finland slängde vi bort 300 miljoner kilo mat år 2007. Tänk vad vi kunde spara i våra matkostnader, minska på vårt ekologiska fotspår och på avfallshandlingen om vi kunde planera vår mat bättre.

Jag har tidigare varit reklamman. Nu är jag kock med ett ideellt budskap: "Vi bör alla ändra på våra matvanor och äta oss friskare". Vi bör också gå in för ett hållbart levnadssätt så att vår jord klarar sig. Vi måste sträva efter att lämna en bättre värld efter oss än den vi ärvde av våra förfäder.

Vi kan om vi alla tillsammans vill det.

Kenneth Oker-Blom

Prova på saltinbakad braxen

Salt har en förmåga att dämpa värme och då mognar braxen sakta i mild värme och behåller sin saftighet och fantastiskt goda smak. Fjälla, ta ut inälvor och gälar ur en stor braxen och putsa den väl. Strö ett en centimeter tjockt lager grovt salt på en ugnsplåt. Lagg braxen ovanpå och strö ett lager på en centimeter grovt salt över hela fisken. Stek braxen i ugn i 180° i 40 minuter. Servera med nypotatis, dill och smält smör. – KO-B

Niklas Geust är kritisk till att investering i sysselsättande företagsamhet beskattas hårdare än passiva placeringar. Han tycker att politikerna borde våga ta tuffa beslut och också göra radikala förändringar. FOTO: Jonas Lindholm

Beskattningen kund

Niklas Geust har varit med om att utveckla ett av de stora placeringservicebolagen i Finland i dag. Han anser att både beskattningen och attityderna bör ändras för att främja företagsamhet i landet. I slutändan handlar det om att skapa arbetsplatser och en nytta för samhället.

För 17 år sedan fick Niklas Geust en chans att arbeta inom placeringservicebolaget FIM. Branschen var rätt ny i Finland, företaget hade 13 anställda och en omsättningsnivå på ca två miljoner euro.

– Det var jätteintressant att som nyutexaminerad komma till ett litet företag som FIM. Jag fick vara med på ett bredare plan än om jag hade blivit placeringsanalytiker på en stor bank. Jag hade nästan från början en möjlighet att bli delägare i företaget och fick därigenom prova på delar av en företagarrull, berättar Niklas Geust om karriärstarten.

År 2010 hade företaget drygt 200 anställda och en omsättning på 45 miljoner euro.

– Vi har lyckats skapa välbetalda arbetsplatser. Vi tror att det lönar sig att göra arbetet i Finland och inte flytta ut det någon annanstans. Vi har nu det största fondförvaltarlaget i Finland, säger Niklas Geust.

En orsak till framgången, är att det fanns en nisch att fylla – fondsparandet kom i gång sent i Finland – och det gäller företagande generellt.

– Det viktiga är att det måste finnas en underliggande marknad. Våga rikta dig till nya kundgrupper med ett unikt produktutbud.

– Man måste också ha duktig personal och i

Finland har vi inte brist på sådana resurser. Vi har ett fungerande utbildningssystem och det är mycket viktigt ur arbetsgivarperspektiv. Det gäller generellt, oavsett bransch.

Enligt Niklas Geust räcker det dock inte enbart med utbildning – företagandet måste locka mer än i dag.

Uppmuntra till att skapa jobb

– Beredskapen att ta egen risk för att skapa arbetsplatser borde beaktas i beskattningen, säger Niklas Geust och menar att det sker genom att man uppmuntrar till aktiva placeringar i eget kapital.

– Det kan vara både egenföretagande eller portföljplaceringar, bara de är aktivitetsbefrämjande, säger han och kontrasterar mot passivare former som sparkonton eller att äga lägenheter som man hyr ut.

– Passiva placeringar skapar inte lika stor samhällsnytta.

Niklas Geust lyfter fram att investering i sysselsättande verksamhet beskattas hårdare än passiva placeringar genom att både företags vinst och ägarnas dividender beskattas.

– Det känns ologiskt. Varför vill vi beskatta den typens placeringar, som vi borde få mer av, hårdare?

– Det ger fel signaler om vi vill främja företagsamheten. Inte att undra på att sparkonton är populära i Finland. Arbeta måste löna sig, men det gäller också företagande.

Då FIM växte ville man borslista sig år 2006. Då ställdes man inför en annan utmaning.

– Noterade och icke-noterade företag behandlas olika i beskattningen. Man uppmuntrar å ena sidan egen företagsamhet, men det blir samtidigt en vattendelare. Vi har skapat

Den sociala tryggheten står på spel

Riksdagsvalet är inte enbart ett skatteval. Frågar man Margareta Pietikäinen avgör valet i stor utsträckning hur den sociala tryggheten ser ut i framtiden. Det är dags för politikerna att ta ställning till Sata-kommitténs utredningar och utvecklingsförslag.

Det saknas inte utmaningar på det sociala området då den nya riksdagen inleder sitt arbete. Mer stöd till närståendevården, förstärkt grundtrygghet och "en lucka"-principen – att medborgarna ska kunna sköta sina ärenden på ett enda ställe – är några av de otaliga förslag som Sata-kommittén lagt fram.

Kommittén, som haft i uppgift att ta fram grundläggande linjedragningar för reformen av den sociala tryggheten, gjorde ett omfattande beredningsarbete och kom med ett enhälligt betänkande i december 2009 – en viktig signal till beslutsfattarna, anser Margareta Pietikäinen som var medlem i kommittén.

– Nästa riksdag har alla möjligheter att göra ett grundligt arbete för den sociala tryggheten. Nu, mer än inför tidigare val, finns färdiga förslag.

Margareta Pietikäinen lyfter fram stödet till närståendevårdarna som en av knäckfrågorna, där utvecklingen mer eller mindre har stampat på stället.

– Det är en otrolig insats de gör, samtidigt som de sparar miljarder för den offentliga sektorn.

I dag betalar kommunerna ut penninglön till närståendevårdarna enligt prövning. Det innebär att stödpengarna kan ta slut i september eller att frågan prioriteras bort helt och hållet.

– Sata föreslår nu att utbetalningen sker via FPA, vilket innebär att du skulle ha samma rätt till stöd oberoende av var i landet du är, säger Margareta Pietikäinen.

En redogörelse om nivån på grundtryggheten som publicerades i mars visar entydigt att en del har svårt att klara sig.

– Vi ville höja stödet för dem som har det allra sämst, men arbetsmarknadsorganisationerna krävde att man också skulle koppla inkomstrelaterade arbetslöshetsunderstöd till en eventuell höjning av grundtryggheten. Det ansåg kommittén vara en omöjlighet i detta skede – kostnaderna hade blivit skyhöga, berättar Margareta Pietikäinen.

Trots att frågan nu ligger på is hoppas hon att ärendet ska gå vidare efter valet,

liksom förslaget om en så kallad "en lucka"-princip, enligt vilken medborgaren inte ska behöva tampas med ett stort antal myndigheter för att få ett ärende genomfört.

– Det är en djungel av byråkrati då man ska ansöka om understöd för till exempel ett handikappat barn. Därför har vi utvecklat principen att medborgaren ska stå i centrum.

Ljusning i sikte

– Många av de förslag som vi kom med är redan lagförslag, berättar Margareta Pietikäinen och lyfter fram garantipensionen som ett av de viktigaste resultaten av arbetet.

Det är en helt ny pensionsform som höjer den lägsta folkpensionen med strax över 100 euro i månaden. Det innebär att den lägsta garanterade folkpensionen för personer bosatta i Finland från och med mars 2011 är 687,74 euro i månaden.

– Sata-kommittén gick från början in för garantipensionen – alla skulle få minst så mycket, säger Margareta Pietikäinen.

Mer än 80.000 finländare ansökte om garantipension under den första månaden det var möjligt.

En annan stödform där man tagit ett kliv framåt gäller rehabiliterande psykoterapi,

till exempel för personer som lider av utbrändhet.

– Tidigare kunde man få stöd så länge FPA-pengarna räckte till. Nu har det blivit en subjektiv rättighet, säger Margareta Pietikäinen.

Man har också gjort det enklare att gradvis återvända till arbetet efter en sjukdom genom deltidsjukledighet. Motsvarande gäller också för studerande, som på ett helt annat sätt än tidigare kan utnyttja sjukdagpenningen.

– Man behöver inte längre säga upp studiestödet för att kunna lyfta sjukdagpenning.

Mycket har alltså hänt, men Margareta Pietikäinen menar att man inte kan vila på lagarna.

– För 535 miljoner euro har vi åstadkommit förbättringar. De som väljs in i riksdagen nu har en unik chans att gå vidare på de Sata-förslag som ännu inte förverkligats.

– Det finns ett otroligt basmaterial. Nu måste det finnas vilja.

Varför stöder du Christina Gestrin?

– Stina jobbar hårt och målmedvetet och uppnår resultat.

de göras företagarevänligare

en mur och får i dag inga nya börsbolag, säger han.

Mentaliteten spelar in

Då man börjar tala om börslistning lyfts en annan utmaning för företagsamheten fram, nämligen inställningen bland allmänheten.

– Någon internetsajt gjorde en förfrågan hur många som tyckte det var värt att delta i vår börslistning. Resultatet blev 94 procent mot och 6 procent för. Attityderna gentemot vad börslistning innebär är inte av denna värld, det passar helt enkelt inte in i vårt system. Så fort något bolag är på väg in på börsen så anses det vara dömt att misslyckas eller enbart ett sätt att gynna bolagets ägare, säger Niklas Geust och tror att det beror delvis på att IT-bubblan gav börsen ett dåligt rykte.

– Det är också en kulturfråga. Det ses inte som enbart positivt att ha ett företag och skapa fördelar för samhället.

Gällande kulturen brukar man också måla upp stereotypen att finländare är ödmjuka och tystlåtna. Niklas Geust anser att vi ofta håller igen med goda idéer.

– Det vi inte är särskilt bra på i Finland är marknadsföring och försäljning. Eventuellt haltar en jämförelse mellan Nokia och Apple, men vi är bra på att utveckla produkter tekniskt, men sämre på att läsa vad kunden vill ha och sälja det vidare. Det är viktigt med tanke på företagareutbildningen, oavsett hur bra produkter du gör: om du inte kan övertyga marknaden

om att det lönar sig att köpa din produkt är den inte mycket värd.

Överlag anser Niklas Geust att man kunde föra in en fläkt av företagande redan i skolan. Man kanske kunde låta ungdomarna prova på att skapa något eget, tillämpat till samhället.

– Det kunde uppmuntra den kreativitet som alla barn har och berör också andra saker än företagande. Man kan ju ha grupparbeten där man gör en affärsplan för ett företag, för att se hur det kunde fungera och inse att man måste hitta kunder. Barn är barn, men man kunde få någon lek eller spel kring det här tillstånd.

– Jag har nog sett goda exempel i riktiga livet. Till exempel hemma i Kyrkslätt har någon öppnat ett litet sommarkafé vid vägen. Det är att skapa i liten bemärkelse, att se till att bakverket och saften går åt.

Företagande tilltalar förstås inte alla, men det handlar om att så fler frön till ett företagartänkande.

– Det är klart att man ska betona att alla är olika. Faktum är ändå att vi i Finland har ett underutbud på folk som är beredda att ta risker för att skapa arbetsplatser åt andra och åt sig själv.

Hållbar utveckling

Under 2000-talet har hållbar utveckling blivit en naturlig del av den politiska debatten. Där anser Niklas Geust att punktskatterna har en stor roll att spela.

– Beskattningen är överlag ett jättebra styrmedel för att få fram ett önskat bete-

ende. Se till exempel på bilbeskattningen.

– Nu har vi en bilskatt som är graderad enligt koldioxidutsläpp. Det har lett till att alla har blivit medvetna om kopplingen till miljön, folk bryr sig mer, säger Niklas Geust och påpekar att biltillverkarna allt mer svarar på efterfrågan på miljövänligare alternativ.

Han räknar upp energi och livsmedel som andra tänkbara beskattningsobjekt.

– Vi har kanske varit för konservativa i energipolitiken.

– På livsmedelssidan kanske det också finns sådana objekt. Den sortens konsumtion som inte befrämjar hållbar utveckling kunde beskattas mer.

– Politikerna borde våga ta tuffa beslut, också göra radikala förändringar. Ofta handlar skattepolitiken bara om finjusteringar.

Varför stöder du Christina Gestrin?

– För mig är det lätt att fortsättningsvis stöda Christina i riksdagsvalet. Orsaken är inte bara den att jag tycker att de tyngdpunktsområden som hon betonar är viktiga. Christina har också verkligen givit järnet på de områden hon gått in för, och bevisligen fått resultat till stånd. Kanske allra viktigast för mig är ändå det att då jag känner Christina personligen vet jag att hon osjälviskt är aktiv i politiken med en vision att göra vårt samhälle bättre. I en föränderlig värld tror jag att Christina både vill och kan fatta kloka beslut då nya frågeställningar dyker upp.

Jonas Lindholm

Äntligen utbildning av barnträdgårdslärare på svenska i Helsingfors!

Våren 2010 gick debatten om en svensk barnträdgårdsläraryt utbildning i Helsingfors som hast. Olika uppfattningar om vilket universitet som borde ansvara för utbildningen utbyttes, medan andra var oroliga för att en utbildning i det två- och flerspråkiga Helsingfors på sikt skulle äventyra möjligheterna att upprätthålla en högklassig barnträdgårdsläraryt utbildning på svenska.

En sak var dock all parter eniga om – att det i huvudstadsregionen råder ett skriande behov av svenskspråkig dagvårdspersonal. Enligt en utredning gjord av Sydostens landskapsförbund sköttes närmare 300 barnträdgårdsläraryt tjänster av obehörig personal i huvudstadsregionen år 2009.

Med anledning av det starka samhällsbehovet gavs yrkeshögskolan Arcada i uppgift att utarbeta en grund för förverkligandet av svensk barnträdgårdsläraryt utbildning i Helsingfors. Det politiska initiativet togs av Christina Gestrin vars budgetmotion på 200.000 euro bidrog till att trygga förverkligandet av det nya utbildningsprogrammet.

Arbetet bar frukt och efter förhandlingar med undervisnings- och kulturministeriet bestämdes det att Helsingfors universitet och Åbo Akademi skall ordna en gemensam barnträdgårdsläraryt utbildning där universitetet delar på examinationsansvaret och utbildningen i sin helhet erbjuds på svenska.

Då vi planerat utbildningen har utgångspunkten varit att beakta de specifika behov som huvudstadsregionen ställer på dagvården. En av utmaningarna i det växande metropolområdet är den ökande två- och flerspråkigheten, en annan ligger i förändringar orsakade av det framväxande mångkulturella samhället.

Å andra sidan erbjuder huvudstadsregionen fina möjligheter till samarbete med olika kulturaktörer, vilket ger oss chansen att betona och framhäva vikten av olika sociala och kreativa uttrycksformer.

Med utgångspunkt i huvudstadsregionens särdrag har vi därför valt att betona flerspråkighetsfostran, identitet och mångfald samt estetisk fostran som speciella tyngdpunktsområden inom programmet.

Under det gångna året har vi kommit långt på väg och påbörjat ett på flera fronter banbrytande samarbete. I vår antas de första studerandena och hösten 2011 inleds den svenska barnträdgårdsläraryt utbildningen som ett samarbete mellan HU och ÅA.

De framtida utmaningarna ligger i att ständigt utveckla utbildningen så att den motsvarar de behov som huvudstadsregionen ställer på den svenska dagvården.

Vår målsättning är att erbjuda studerandena en engagerande och meningsfull utbildning som uppmanar dem att utvecklas till ansvarsfulla och kreativa pedagoger.

Gunilla Holm
professor i pedagogik
vid Helsingfors universitet

Studera till barnträdgårdslärare på svenska i Helsingfors!

Hösten 2011 inleds barnträdgårdsläraryt utbildning på svenska i Helsingfors. Utbildningen leder till pedagogie kandidatexamen (180 sp), som ger behörighet att arbeta som barnträdgårdsläraryt med barn i åldern 0-6 år samt i förskola. Utsikterna på arbetsmarknaden är goda. Mer information om utbildningen och anvisningar för sökande finns på webbsidan: www.helsinki.fi/behav/svenska/btlu_studier.htm Ansökningstiden går ut tisdagen den 12 april 2011.

– Nästa riksdag har alla möjligheter att göra ett grundligt arbete för den sociala tryggheten, säger Margareta Pietikäinen, medlem i den s.k. Sata-kommittén som lagt fram en lång rad förslag om hur den sociala tryggheten borde utvecklas.

FOTO: Jonas Lindholm

Språkundervisningen ska kännas motiverande

Det kommer knappast som en överraskning att allt färre gymnasieelever skriver svenska som andra inhemskt språk i studentexamen och att kunskaperna blir sämre för varje år bland de finska studenterna. Attityderna gentemot svenskstudierna bör förbättras och Svenska nu är ett exempel på hur man kan lyckas med det.

I februari ordnade Christina Gestrin ett språkseminarium som lyfte fram Utbildningsstyrelsens nationalspråkutredning och nätverket Svenska nu, som strävar efter att föra in svenskan på ett naturligt sätt i de finska skolorna och stöda svenskaläraryrket i deras arbete.

Nationalspråkutredningen målar upp en mörk bild av läget för svenskan i de finska skolorna. Man konstaterar bland annat att elevernas kunskaper och färdigheter har försämrats på alla delområden för förståelseförmågan – läsförståelse, hörförståelse och strukturer – och att utvecklingen beträffande produktionsförmågan, det vill säga att tala och skriva på svenska, är ännu dystrare.

Enligt utredningen uppnår en överväldigande majoritet av alla finskspråkiga studenter inte utan betydande tilläggsstudier den nivå som inom den offentliga förvaltningen anses motsvara ens nöjaktiga studier i det svenska språket. Åtgärdsförslagen i

utredningen syftar till att öka möjligheterna att studera svenska som andra inhemskt språk, att höja färdighetsnivån och att påverka attityderna till studier i det andra inhemskt språket.

Det sist nämnda är kanske det svåraste, men också det mest angelägna. Det behövs nya idéer och modeller för hur svenska studierna kan göras roligare, mer motiverande och naturligare. Det är här Svenska nu finner sin nisch.

– Dess viktigaste uppgift är att sänka tröskeln för att kunna ta del av det svenska språket och den svenska kulturen, säger Gunvor Kronman, direktör för Hanaholmen – kulturcentrum för Finland och Sverige, som koordinerar projektet.

– För det andra ska det skapa konkreta levande situationer där man kan använda språket – det här gäller särskilt finskspråkiga ungdomar. Vi har traditionellt haft rätt lite fokus på det talade språket i skolan, det har funnits väldigt lite utrymme för unga att i undervisningen använda det de kan.

Reformer behövs inom språkundervisningen

I en tid då undervisningsmetoderna i skolorna i vissa ämnen utvecklas med stormsteg verkar språkundervisningen stampa på stället i det hänseendet.

– Jag har barn i grundskoleåldern och kan konstatera att undervisningssättet inte förändrats sedan min skoltid, säger Christina Gestrin.

Många aktörer har krävt att

språkundervisningen inleds betydligt tidigare än vad fallet är i dag.

Även om de flesta svenska skolelever börjar läsa finska redan i tredje klass kommer svenskan in först i högstadiet för de flesta finska skolelever. I nationalspråkutredningen föreslås att undervisningen i B1-språket tidigareläggs så att det andra inhemskt språket kommer in som ett läroämne senast i lågstadiets sjätte årskurs.

– Tidigareläggningen av språkundervisningen stöder vi varmt. Också de svenskspråkiga barnen borde inleda undervisningen i finska redan på andra klass. Barnen är nyfikna och motiverade i den åldern, säger Christina Gestrin.

Kulturinsatser stöder undervisningen

Trots att det finns mycket man kan utveckla inom själva utbildningssystemet, behövs också externt stöd både för eleverna och lärarna. I nationalspråkutredningen nämns uttryckligen Svenska nu som ett gott exempel på utvecklingsprojekt som kan öka intresset för språket.

Inom nätverket vill man pröva och utveckla innovativa undervisnings- och inlärningsmetoder. Ett tätt samarbete med skolorna och lärarna har förankrat och skapat förtroende för nätverkets arbete bland målgruppen – en förutsättning för att man ska lyckas få till stånd de positiva upplevelserna bland eleverna.

Gunvor Kronman, som kun-

– Svenska nu-projektets viktigaste uppgift är att sänka tröskeln för att kunna ta del av det svenska språket och den svenska kulturen, säger Gunvor Kronman, direktör för Hanaholmen – kulturcentrum för Finland och Sverige, som koordinerar projektet.

nat följa med arbetet på nära håll, bekräftar att arbetet redan nu har gett konkreta resultat.

– Vi utvärderar inte bara det vi gör på egen hand, utan också genom externa forskningsprojekt och rapporter, säger hon och nämner Toki som ett sådant projekt.

Kulturen är en viktig ingrediens i verksamheten och det är bara fantasin som sätter gränserna för repertoaren. Bland det program som Svenska nu erbjuder de finska skoleleverna finns musik- och teaterföreställningar, till exempel Kabaré Kalabalik med den svenska gruppen Ko-

– Ju större kontaktyta invandrarna får till samhället, desto bättre lyckas integrationen. Det är ett uppdrag för alla finländare, nya som gamla, menar Claudia Nystrand. FOTO: Jonas Lindholm

Integration är beroende av oss alla

Vägen mot lyckad integration är inte enkelriktad – både invandrare och det samhälle de kommer in i måste anpassa sig. För Claudia Nystrand är det viktigt att slå vakt om sin egen individuella identitet och hon tror att intryck från olika kulturer berikar tillvaron för alla.

Stanna i hemlandet Rumänien eller flytta till okända Finland? Det var frågan Claudia Nystrand ställde sig då hon och hennes man grubblade på var de skulle bo ihop. Svaret blev Finland.

– Jag funderade på var det är bättre att leva. Först kom jag på besök, jag fick ett gott intryck och det var fint här. Men dom säger ju att det är en stor skillnad mellan att vara turist och invandrare, säger hon och ler.

Claudia Nystrand är magister i engelska och jobbar som egenföretagare med bland annat översättning.

I Rumänien jobbade hon både med översättning och internationella kontakter. Hon hann också vara medhjälpare till jord- och skogsbruksministern under en kortare period.

Det räckte en tid innan hon märkte några betydande skillna-

der mellan länderna, men en av de första sakerna som överraskade henne i Finland var möteskulturen, som återspeglar mentalitetsskillnaderna.

– När jag har någonting att säga måste jag få säga det. Du förstår, rumäner pratar i mun på varandra hela tiden, skrattar hon.

Samtidigt aktualiserar den här enkla situationen en djupare fråga som varje invandrare ställs inför.

– Jag funderar mycket på hur mycket rumänsk jag kan vara i det finländska samhället. Man ska anpassa sig till samhället, men man ska inte glömma vem man är.

Extremfallet är de invandrare som försöker smälta in genom att uppföra sig så som de tror att en stereotyp finländare ska vara.

– De tror att de bara behöver uppfylla vissa ”finländska” egenskaper, men så fungerar det inte, säger Claudia Nystrand.

Hon betonar vikten av att även de infödda finländarna försöker förstå nykomlingarna.

– De kanske tycker att jag inte vet hur man betar sig. Men vi måste förstå att vi är olika av en orsak.

Claudia Nystrand håller med om att finländarna ofta är mer återhållsamma och bekräftar att

det kan skapa en viss osäkerhet för en nyinflyttad.

– Man måste förstå att människorna inte är kalla. Men det är alltid invandraren som måste försöka ta det första steget och man blir trött av det.

Det räckte ändå bara något år innan Claudia Nystrand kände sig mogen att börja påverka sin nya omgivning politiskt.

– Sättet att se på landet kom ju genom min mans ögon. Sedan ville jag titta med egna ögon. Om jag inte hade flyttat från Rumänien hade jag nog ändå gått med i politiken där, trots korruptionen. Det är så man ändrar världen.

Språket är ett verktyg

Svenska folkpartiet kändes som ett naturligt alternativ för henne på grund av språket, eftersom hon fått svenskan av sin man, men hon gillar också partiets liberala sida. För några år sedan fick hon ett telefonsamtal, och vips var hon kommunalvalskandidat.

Självt vill hon lyfta fram attityderna till invandring på sin agenda. Det är särskilt i skolan och i samband med anställningar som hon ser utmaningar.

– Vi behöver ett program för att höja toleransnivån. De säger att man inte kan ändra en mentalitet, men det är inte sant! Jag

modo, smoothiekurser med den åländska kändiskocken Michael Björklund, skolbesök under rubriken "Låna en nordbo" och rap-workshops.

Huvudsaken är att driva ut blygheten och aktivera eleverna, så de känner att de verkligen kan använda språket, och att det är skoj.

– Vi har helt klart kunnat se resultat då vi fört in nya element i undervisningen. Det har upplevts som roligt, nyttigt och relevant. Vi har skapat möten och oavsett om man träffar kockar, skådespelare eller journalister har vi sett att attityderna ändras.

Bemötandet inger hopp

– Vi vill gärna berätta vad vi fått för resultat och feedback åt beslutsfattare och tjänstemän, säger Gunvor Kronman.

Hon påpekar att man också kan presentera språket som en port till Norden.

– Det har visat sig att om man får det att bli konkret, till exempel att Sverige erbjuder chanser för ungdomarna att arbeta, så ökar intresset. Då du är 16 eller 17 är det viktigt att veta varför man gör saker och ting. Då hjälper det att vi ger språket ett sammanhang.

Gunvor Kronman poängterar att projektet mår väldigt bra just nu och att det är viktigt i det rådande samhällsklimatet.

– Efterfrågan ökar hela tiden, det finns ett jättestort intresse i de finskspråkiga skolorna, säger hon och betyder att man kring Svenska nu inte upplever en negativ inställning till språket.

– Det ser vi mindre av i vår värld.

Jonas Lindholm

tror man mår bättre då man är tolerant.

– Arbetsgivare tänker ofta: "du inte kan språket perfekt, vi tar inte dig". I stället borde man tänka på hur jättemycket man kan lära sig språk på sex månader, till exempel under arbetspraktiken.

– Språket är inte ett mål i sig, det är ett verktyg, säger hon och menar att man borde ha en mer pragmatisk hållning till invandrarnas språkkunskaper och övriga färdigheter, se styrkorna i stället för bristerna, säger Claudia Nystrand.

Samtidigt som det finns mycket jobb att göra vill hon inte överbetona svårigheterna.

– Ibland känner jag mig hemma, ibland inte. Jämför jag med Rumänien så är det bättre här. Jag är överraskad av hur lätt det varit att hitta vägen. Vi har en tendens att ta upp negativa saker. Jag säger att det är bra att leva i Finland.

Varför stöder du Christina Gestrin?

– Jag stöder Christina för att hon är modig och säger sina åsikter. Hon har varit med i politiken länge och är redo att utveckla sig själv hela tiden. Hon ger chanser åt nya människor att påverka och hon är en positiv person.

Jonas Lindholm

– När parlamentariker från hela Östersjöregionen går samman och ställer väl underbyggda och förankrade krav på våra regeringar så är det klart att man lyssnar och att det får effekt i den politiska processen, säger Christina Gestrin, här tillsammans med Valentina Pivnenko, ledamot i ryska duman, vid 19:e Östersjökonferensen på Åland ifjol.

FOTO: Johannes Jansson/norden.org

Östersjösamarbetet växer

Christina har sedan hösten 2008 verkat som president i den parlamentariska Östersjökonferensen (Baltic Sea Parliamentary Conference, BSPC). BSPC omfattar ledamöter från samtliga nationella parlament, regionala parlament och parlamentariska organisationer i Östersjöregionen. Det gör organisationen till en unik politisk brygga mellan såväl EU- som icke-EU-länder runt Östersjön. Vid den 20:e Östersjökonferensen, som äger rum i Helsingfors i augusti 2011, kan man fira två decennier av framgångsrikt politiskt samarbete.

I februari 2011 tilldelades Christina Lasse Wiklöfs Östersjöpris som ett erkännande av hennes hängivna arbete för Östersjöns miljö.

– Jag är självfallet jätteglad och stolt över denna fina utmärkelse, säger Christina, men jag ser den också som en belöning till hela BSPC och för det arbete vi lägger ner på att hantera regionens alla utmaningar.

– Vi parlamentariker har en viktig roll att spela i arbetet med att rädda miljön och främja utvecklingen i Östersjöregionen, menar Christina.

– Som folkvalda är vi först och främst medborgarnas ögon, öron och röster. Det är vårt ansvar att se till att deras farhågor, förhoppningar och förslag lyfts fram, och vi skall också verka för att hålla dem väl informerade om de diskussioner och överväganden som görs i de politiska processerna.

Bra att EU tar ett samlat grepp

BSPC:s årliga konferens, som brukar samla drygt 200 politiker, tjänstemän, experter och företrädare för olika organisationer, mynnar alltid ut i en gemensam resolution, där parlamentarikerna i Östersjöregionen uttrycker sina samlade ståndpunkter och politiska rekommendationer till regeringarna i regionen, till CBSS (Östersjörådet) och till EU.

Den parlamentariska Östersjökonferensen har alltid gett sitt stöd till HELCOM:s handlingsplan för Östersjön, som BSPC betraktar som ett innovativt, konstruktivt och konkret verktyg för att återställa en god ekologisk balans i Östersjön år 2021.

EU:s Östersjöstrategi är ett intressant och viktigt nytillskott i verktygslådan för att hantera Östersjöregionens utmaningar.

– Det är bra att EU nu tar ett samlat grepp på Östersjöfrågorna och att man försöker att samordna de resurser man kan mobilisera för detta, säger Christina.

Miljön inte enda utmaningen

Miljöproblemen är inte den enda utmaning som Östersjöregionen står inför. I BSPC arbetar man också med en rad andra frågor som är av betydelse för regionens fortsatta utveckling och välmående.

– Det är bra att EU nu tar ett samlat grepp på Östersjöfrågorna, säger Christina Gestrin.

FOTO: Maria Munck

delse för regionens fortsatta utveckling och välmående.

Det finns tyvärr fortfarande stora skillnader i ekonomisk bärkraft och social välfärd mellan olika delar av regionen, men i gengäld har den också en enorm potential att skapa gemensam tillväxt och välbästand genom samlade satsningar på näringslivssamarbete, forskning och utveckling, och genom att stärka den gemensamma arbetsmarknaden. Detta förutsätter att man främjar en ökad och gränsöverskridande rörlighet både för näringslivet och arbetskraften.

En mycket allvarlig skamfläck på regionen är den organiserade brottsligheten, i synnerhet människohandeln för prostitution och tvångsarbete. BSPC har utsett en arbetsgrupp som ska ta fram konkreta åtgärdsförslag för hur detta problem kan lösas i Östersjöregionen.

Regeringar och ansvariga myndigheter måste ta till krafttag för att polis, åklagare, sociala förvaltningar och hjälporganisationer får resurser att bekämpa profitörerna och ta hand om offren.

– Den organiserade brottsligheten underminerar samhällets sammanhållning, korrumpierar rättsväsendet och administrationen, förvrider marknads mekanismer och infiltrerar politiken, varnar Christina.

Har då BSPC:s arbete gett några resultat?

– Det är klart att politiska rekommendationer inte förverkligas över natten, man jag tycker att vi har ett genomslag. När parlamentariker från hela Östersjöregionen går samman och ställer väl underbyggda och förankrade krav på våra regeringar så är det klart att man lyssnar och att det får effekt i den politiska processen. BSPC betraktas som en kompetent och trovärdig spelare i Östersjöregionen, och framförallt som en representant för människorna i regionen. På så vis kan vi ge vårt bidrag till att göra Östersjöregionen mer bärkraftig, välmående, attraktiv och säker, avslutar Christina.

Norden är Finlands familj

När det gäller inställningen till den historiska integrationsprocess som pågår i Europa marscherar de nordiska länderna som bekant i otakt. Norge vill inte vara med, Island tvekar, Sverige och Danmark håller sig utanför valutasamarbetet medan Finland är med på det mesta.

Vad betyder det för det traditionella nordiska samarbetet på sikt? Krymper Norden när EU sväller? Har Norden som referensram spelat ut sin roll? Håller Finland på att glömma bort Norden?

Det råder inte någon motsättning mellan Norden och EU. Det nordiska samarbetet är inte ett alternativ till EU, utan utvecklas idag inom en bredare europeisk ram. Även de som inte deltar i beslutsfattandet berörs av besluten i Bryssel.

I den meningen har Norden krympt, men med tanke på hur EU svällt – och sannolikt fortsätter att svälla – är det rimligt att utgå ifrån att behovet av regionalt samarbete inom unionen ökar och därmed är Norden som referensram relevant också i framtiden.

Den nordiska samsamarbetsstrukturen har utvecklats i 50 år och eftersom samarbetet gett goda resultat är det bara att använda sig av alla de samsamarbetsformer och verktyg som finns. Och internt bör de nordiska länderna fortsätta att riva de gränshinder som fortfarande finns i form olikartade tolkningar av regelverk. Det måste bli ännu lättare att flytta mellan de nordiska länderna för att arbeta och studera.

I sport och melodifestivaler ska vi givetvis konkurrera, men i övrigt är det samarbete som gäller. Till de viktigaste samsamarbetsfrågorna hör miljöfrågor. Det märks också i programmet för Finlands ordförandeskap i Nordiska ministerrådet 2011 "Det gröna Norden – klimatsmart aktör".

Det saknas ingalunda utmaningar när det gäller klimat, miljö och energi. Att rädda Östersjön är ett tema inte bara för Norden, utan för hela regionen. Under sitt år som ordförande vill Finland också profilera Norden som en föregångsregion. Globalt sett är Norden utan tvekan en vinnarregion. Inte minst tack vare ett jordnära, pragmatiskt och resultatrikt samarbete. Varför skulle man ge upp ett sådant koncept?

Det gäller självfallet att skapa nyttiga allianser och fungerande partnerskap för att maximera sitt eget inflytande i den europeiska integrationen, men samtidigt får man inte glömma att Norden är Finlands familj. Och eftersom den nordiska gemenskapen vilar på en bred folklig grund är det nödvändigt att medborgarna påminner beslutsfattarna om detta.

I en föränderlig värld är det viktigt att veta var man hör hemma.

Henrik Wilén
pol.mag.

Butiken ger byn LIV

För tre år sedan tog Anne Rosqvist-Räty ett steg ut i det okända. Efter drygt 30 års arbete inom Helsingfors stad och i Sibbo beslutade hon att Sarvsalö skulle få tillbaka sin bybutik. Nu har hon svårt att föreställa sig att hon skulle byta tillbaka och det är byborna tacksamma för.

– Då vi byggde om butiken var det många som kom och sade: Tur att ni kom!

Få bilar och ännu färre människor syns till under den 45 minuter långa bilfärden från Borgå och då jag svänger in framför bybutiken i det lilla samhället Härpe på Sarvsalö och stiger ur känner jag ett enda stort lugn omkring mig.

Nästan övertygad om att jag kommit rätt går jag fram till den största byggnaden och knackar försiktigt på. Ingen svarar, men dörren är olåst så det är bara att kliva in.

Jag möts av en oväntad syn: en närbutiksmiljö till vänster, hyllor med prydnader och textilier på höger sida – och rakt fram, något som ser ut som ett stort gammaldags vardagsrum men som nu fungerar som kaffestuga.

Då vi satt oss till bords avslöjar butiksföreståndaren Anne Rosqvist-Räty att intrycket inte är helt fel – tidigare fanns det en bostad där kaféet står i dag.

– Då vi renoverade butiken hade vi en tanke att skapa ett litet centrum här

Anne Rosqvist-Räty vill tro på en ljus framtid för bybutiken och Sarvsalö. FOTO: Jonas Lindholm

kring ett kafé. Vi försökte få det att se gammalt ut och det kommer alltid någon som vill ge bort något. En gång kom en kvinna med en spetsduk och frågade: "vill du ha den?". De flesta av stolarna har kommit hit på samma sätt, eller så har jag köpt dem på lopptorg.

Människonära omgivning

Anne berättar hur hennes föräldrar köpte en tomt på Sarvsalö 1968. För knappt tio år sedan gick tomten över till hennes egen familj.

– Jag har alltid haft en förkärlek för Sarvsalö, även om jag inte alltid var här så mycket då barnen var små.

Hösten 2007 såg framtiden mörk ut för bybutiken då kunderna inte ville räcka till.

– Jag började tänka att kanske man skulle våga – byn behöver ju en butik.

Anne Rosqvist-Räty hade främst jobbat i Helsingfors sedan 1970-talet, bland annat som dagvårdschef, och hon medger att hon fem år tidigare inte ens hade kommit på tanken.

– Det var en sådan punkt i mitt liv att det kändes bra att börja med någonting helt annat. Lite romantik var det ju också fråga om, säger hon.

– Nu talas det om att 100 människor bor på hela holmen, berättar hon och

medger att det är rätt lite för en butik. Men mottagandet har varit desto varmare.

– Det är otroligt trevliga kunder jag har. Det finns få ställen där man får så positiv feedback som här.

Det gäller att konstant pejla läget för att kunna erbjuda det kunderna vill ha.

– Jag tycker det är jätteviktigt och tror också att kunderna uppskattar att man tar reda på sådant. Det här är ju inte ett ställe man bara råkar åka förbi. Det behövs PR och det är en del av arbetet.

Gäller att vara påhittig

Under sommaren blommar byn upp och försäljningen ökar som mest tjugofalt, räknar Anne Rosqvist-Räty. Då försöker hon ta igen minuset för resten av året.

– Särskilt när det är torg på lördagar får vi ha skilda in- och utgångar, förklarar hon.

– Toppen är jättekort, men ger intrycket av att det går jättebra. Jag inser ju själv att det jag trodde om bybutiker inte håller. Verkligheten är en annan.

Kring butiken finns också en uteservering, man ordnar utställningar och lopptorg och samarbetar med ett antikvariat. Tanken är att ha något för alla.

– Det finns planer på en liten utställning om den troligtvis enda kvinnliga sumpskepparen i landet, hon dog nyligen. Jag tror att sommarfolket är intresserade av lokal historia, säger Anne.

För två år sedan fanns Lena Gates tavlor på väggarna, nu pryder dotterns design kaféet och Jussi Heikuras glastavlor är på kommande.

En satsning på blommor och växter finns också i tankarna och så finns också en dröm om att bygga några gungor och sandlådor på baksidan av butiken.

– Man måste förnya sig hela tiden. Jag vet ju själv att om en turistbutik bjuder på samma saker hela tiden så orkar du inte se det mer efter en tid.

Det samma gäller butiksutbudet. Alla har sina favoritvaror och de ska passa in i omgivningen.

– Barn som kommer in i butiken utbrister ofta: glass! Man associerar till någonting, det gör också vuxna.

– En tid hade vi till exempel renkött. Vi slutade med det eftersom det blev svinn, renkött hör ju heller inte hemma här. Det gäller att hitta produkter som hör skärgården till.

Anne Rosqvist-Räty försöker alltid få tag på ekologisk och närproducerad mat och även om det är svårt i dag fungerar det i en del fall.

– Potatis odlas på holmen, så det har jag alltid, och lite grönsaker. Jag skaffar bröd från mindre bagerier och kött från en mindre firma i Borgå, räknar hon upp.

Stor betydelse för bysamhället

Då butiken höll stängt i ett halvt år fanns närmaste butik på över en halv timmes bilväg.

– Det är svårt för anhöriga till äldre som bor på annan ort, de måste se till att det finns mat, säger Anne Rosqvist-Räty.

– Också för sommargästerna blir det jobbigare – det är ganska lång väg att köra upp till Borgå.

Bybutiken blir också en träffpunkt och är viktig för bysamhället.

– Det är ett ställe att träffa folk. Inte går man ens på landet i dag så mycket och bara knackar på, men det här är ett naturligt ställe att ses på.

Byrådet gör en stor insats för att hålla kvar butiken, bland annat genom att ordna taxiskjuts för dem som behöver det på fredagar.

– Det är fint att byrådet försöker. De som använder butiken vill ju att den finns, annars förlorar trakten nog en hel del, säger Anne Rosqvist-Räty.

– Orter dör ju ut – även om det finns folk – om det inte finns ett centrum. Den naturliga gemenskapen försvinner.

Anne Rosqvist-Räty ångrar inte sitt beslut.

– Nu när jag jobbat här i tre år så har jag svårt att tänka mig gå tillbaka till något gammalt. Man vänjer sig vid företagandet.

Då vintern övergår i vår blir det ljusare för var dag som går, och Anne Rosqvist-Räty vågar också hoppas på en ljus framtid.

– Våren är otroligt rolig då flera familjer dyker upp igen. Det inger tro på att det här ska gå ändå.

Varför stöder du Christina Gestrin?

– Hon är en person jag litar på, det är jätteviktigt just nu. Hon verkar äkta. Jag litar på att hon försöker genomföra det hon säger. Och så jobbar hon för Östersjön och havet.

Jonas Lindholm

Ella
och **PATEROCK**

PÅ DIANA-SCEN
12.3.-7.5.2011

Text: Timo Parvela. Övers: Pasi Hiihtola
Dram., regi och musik: Katriona Honkanen

Unga Teatern

Unga Teatern, Diana-scenen, Skillnadsgatan 7, 00130 Helsingfors • info@ungateatern.fi • www.ungateatern.fi
Biljetter: 12 €, gruppbiljetter till morgonföreställning 9/8 €, tfn (09) 8620 8200

På publikens begäran!

**Var blev ni av,
ljuva drömmar?**

PÅ DIANA-SCEN
LÖ 9.4.2011
KL. 16.00

Alla biljetter 10 €

På scenen: Ingrid Söderblom.
Regi & dramaturgi: Frank Skog
Text: Ingrid Söderblom

En historia, som tar vara på de små glädjemen i krigets Helsingfors, åren 1941-44. Sorger varvas med glädje och en humor som överröstar krigets mollstämda toner.

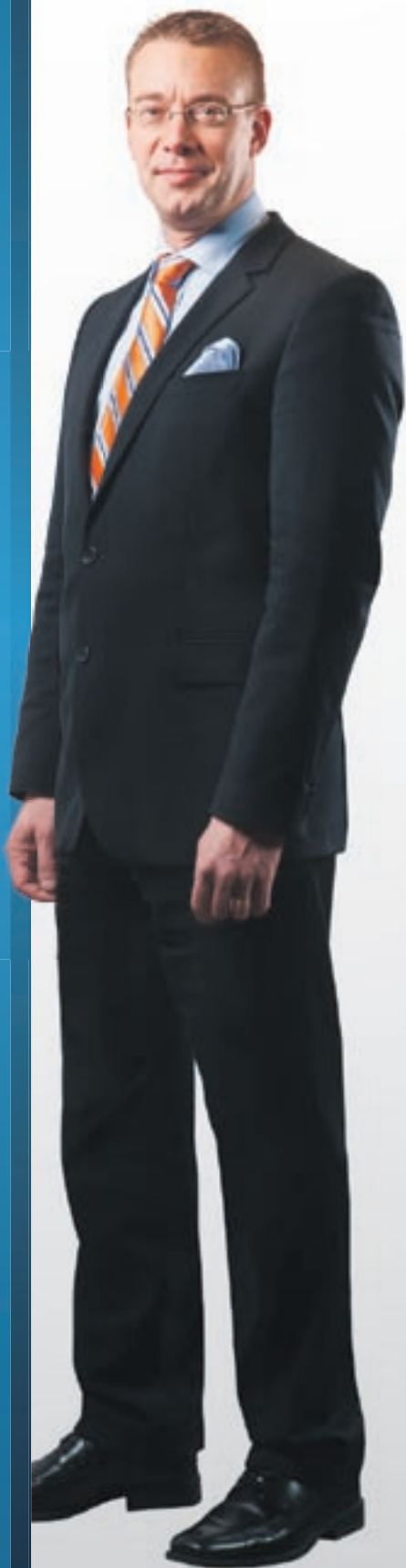
"Ingrid Söderblom lyser i kvalitetsspjäs om kriget." (Egil Green, Bbl 2.10.2010)

Turnéföreställningen kan beställas till skolor, scener, seniorhus m.m.

RÖSTA FÖR ETT RIKARE FINLAND

"Ett öppet Finland är ett rikare Finland."

Stefan Wallin
Partiordförande

STEFAN

 Thomas Antas Jordbrukare, frilansöversättare 37	 Marita Backman Verkställande direktör, ekonom 38	 Marie Bergman-Auvinen Specialsjukskötare, avdelningskötare 39
 Håkan Blomberg ICT Administrator 40	 Thomas Blomqvist Riksdagsledamot, jordbrukare 41	 Silja Borgarsdóttir Sandelin Förbundssekreterare, politics studerande 42
 Thomas Elfgrén Kriminalöverkommisarie 43	 Peppe Forsblom Magister i teaterkonst, skådespelare 44	 Christina Gestrin Riksdagsledamot, agronomie och forstmagister 45
 Fred Granberg Ingenjör 46	 Monica Grönmark Filosofie magister, rektor 47	 Mia Heijnsbroek-Wirén Lärare 48
 Christoffer Hällfors Politisk sekreterare, politics studerande 49	 Stig Kankkonen Teologie magister, pensionär 50	 Patrik Karlsson Pedagogie magister, skolföreståndare 51
 Susanna Korpivaara Valtiotieteen maisteri, ministerin erityisavustaja 52	 Christel Liljeström T.f. organisationschef, lantbrukare 53	 Björn Månsson Generalsekreterare 54
 Marcus Nordström Partner Manager 55	 Astrid Nurmivaara Diakonissa, företagare 56	 Mikaela Nylander Riksdagsledamot 57
 Ann Nylund-Mällinen Avdelningsskötare 58	 Werner Orre Politics magister, konsult 59	 Christel Raunio Politics kandidat, förbundsledamot 60
 Veronica Rehn-Kivi Arkitekt, byggnadstillsynschef 61	 Илья ШПИГЕЛЬ Ekonom, utrikeshandelsexpert 62	 Gunilla Starck Laboratorieskötare, ADB-stödperson 63
 Patrik Strang Verkställande direktör, företagare 64	 Corinna Tammenmaa Jurist 65	 Jens Tegengren Akutvårdsstuderande, sjuktransportör 66
 Reidar Wasenius Företagare 67	 Anders Wikström Informatör 68	 Midiya Zahir Hatam Merkonom 69
 Gustaf Åberg Ingenjör, företagare 70	 Fredrika Åkerö Politics kandidat, förbundsordförande 71	

Annonsen är betalad av Svenska folkpartiet i Finland r.p.

Vi stöder Christina Gestrin i riksdagsvalet 2011

Aaltonen Anita, hälsovårdare, Kyrkslätt
Aaltonen Anna-Lotta, hälsovårdare, Kyrkslätt
Adlercreutz Anders, arkitekt, Kyrkslätt
Adlercreutz Carrero Eva, marknadsföringschef, Kyrkslätt
Adlercreutz Gunnel, professor, arkitekt, Kyrkslätt
Ahlroth Lena, lärare, Sjundeå
Aintila Anna, tandläkare, Kyrkslätt
Andersson, Susanne, närvårdare, Sibbo
Andersson Mikael, skådespelare, Grankulla
Andersson Robert, försäljningschef, Sibbo
Aschan Ebba, pensionär, Esbo
Baya Akim, frisör, Esbo
Berg Ethel, dipl. ekon., pensionerad lärare, Lovisa
Berg Jan Wolmar, VVD, krögare, Esbo
Berglund Eeva, yrkesfiskare, Ingå
Berglund Klaus, yrkesfiskare, Ingå
Björklund Mats, företagare, ingenjör, Ingå
Björklund Katarina, hemmamamma, BBA, Ingå
Boman Christian, verkställande direktör, Kyrkslätt
Brantberg Bettina, egenföretagare, lektor, Esbo
Brenner Andreas, ekonomidirektör, Kyrkslätt
Bruun Barbro, ekon. mag., Esbo
Bruun Henrik, VD, Esbo
Bäck Beatrice, specialyrkeshygieniker, Kyrkslätt
Bäck Carl-Gustaf, ekonomichef, Kyrkslätt
Carlén Christel, pensionär, Esbo
Carrero Alberto, Executive Coach, Kyrkslätt
Dahlblom Karin, hälsovårdare, Esbo
Damen-Kaksonen Else, pensionär, Esbo
Edelmann Anders, ingenjör, Esbo
Edelmann Gunnar, diplomingenjör, Esbo
Edelmann Joan, fil. mag., Esbo
Ehrnrooth Claes, emeritusdirektör, Esbo
Ekblad Martina, eftisledare, Grankulla
Eklund Leila, pensionär, Esbo
Ekman Björn H., pensionär, Virkby
Ekman Kerttu, pensionär, Virkby
Ekman-Kolari Maria, chefsintendent, Vanda
Ekström Magnus, yrkesfiskare, Hangö
Eriksson Ove, tandläkare, Raseborg
Eriksson Agneta, direktör, Esbo
Fagerholm Tove, pensionerad klasslärare, Kyrkslätt
Flander Birgitta, laboratoriesköterska, Borgå
Flander Peter, diplomingenjör, Borgå
Forsén Claes, ekon. mag., Kyrkslätt
Forsén Tove, rektor, Kyrkslätt
Forsberg Solveig, pensionär, Esbo
Forsskåhl Ingegerd, FD, Vanda
Forsskåhl Per, jur. kand., Vanda
Forstén Mona-Lisa, Research Consultant, Esbo
Forstén Stefan, enhetschef, Esbo
Gestrin Mikael, företagare, Esbo
Gestrin Tove, Customer Service Representative, Borgå
Geust Ann-Christin, pol. mag., Kyrkslätt
Geust Caroline, psyk. mag., hemmamamma, Kyrkslätt
Geust Jonas, VD, Kyrkslätt
Geust Niklas, partner, Kyrkslätt
Granvik Karen, tradenom, Esbo
Grefberg Sonja, företagare, Grankulla
Grundström Mia, ekonom, Esbo
Gräsbeck Martina, pol. mag., Esbo

Grönblom-Halme Tanja, sjukskötare, Kyrkslätt
Gustavson Maria, lektor, Sibbo
Halme Carl-Gustaf, dipl. ekon., Kyrkslätt
Halme Margita, pensionär, Kyrkslätt
Harms Robin, VH, överinspektör, Grankulla
Hartwall Jerker, Head of Global Production Operations, Sibbo
Heinikoski Nina, barnmorska, Esbo
Hellström Gunnel, pensionär, Kyrkslätt
Hellström Krister, yrkesfiskare, Ingå
Henning Holger, dipl. ekon., Borgå
Hintze Nina, klasslärare, Esbo
Holmström Sinikka, agronom, Raseborg
Huldén Henrik, webbcchef, visartist, Grankulla
Hägerström Hasse, arkitekt, Kyrkslätt
Häkkinen Solweig, administrativ assistent, Raseborg
Hännikäinen Susanna, revisor, hemmamamma, Sibbo
Jern Mikael, agronom, jordbrukare, Esbo
Jern Tove, agronom, jordbruksöverinspektör, Esbo
Jordas Kim, VD, Lapträsk
Juslenius Marianne, kosmetolog, Esbo
Juslin-Sandin Heidi, projektchef, TM, Esbo
Kaksonen Heikki, auktoriserad fastighetsförmedlare, pensionär, Esbo
Kankkonen Anita, pensionär, Esbo
Keynäs Kalevi, biolog, Hangö
Kihlman Maini, direktör, Kyrkslätt
Kihlman Henrik, silversmed, Kyrkslätt
Kilpi Mikael, docent, Hangö
Kinnula Cecilia, ingenjör, Kyrkslätt
Kinnula Johan, VD, Kyrkslätt
Kiuru Mika, servicechef, Raseborg
Kokkonen Birgitta, pensionär, Esbo
Korkman Christina, pensionär, Kyrkslätt
Korkman Oskar, ekon. doktor, Director, Kyrkslätt
Korkman Rikard, agronom, Esbo
Koskinen Jan, jordbrukare, Kyrkslätt
Kranck Mårten, företagare, Kyrkslätt
Kranck Zina, designer, Kyrkslätt
Lahtinen Birgitta, specialsjukskötare, Kyrkslätt
Landefort André, språklärare, Sjundeå
Lassenius Marita, psykolog, Raseborg
Lassenius-Panula Lotta, barnpsykiater, Kyrkslätt
Lassheikki Katarina, direktör, Kyrkslätt
Lassheikki Markus, forstmästare, Kyrkslätt
Lindberg Fredrik, arkitekt, Esbo
Lindberg Otto, med. dr., Grankulla
Lindén Christian, iktyonom, Borgå
Lindfors Mikael, yrkesfiskare, Borgå
Lindfors Rose-Marie, servicerådgivare, Esbo
Lindholm Mikael, yrkesfiskare, Lovisa
Lindholm Eva-Marie, sjukskötare, Esbo
Lindholm Michaela, lärare, Kyrkslätt
Lindholm Petri, försäljningsdirektör, Kyrkslätt
Lindroos Christian, konstnärlig ledare, Esbo
Lund-Stenbäck Sissel, Esbo
Löfgrén Vibeke, administrativ ledare, Tusby
Marschan Kira, Key Account Manager, Esbo
Meinander Beata, överinspektör, Borgå
Männikkö Katarina, tandskötare, Kyrkslätt
Männikkö Kim, jordbrukare, Kyrkslätt

Männikkö Lasse, ingenjör, Kyrkslätt
Männikkö Maarika, barnträdgårdslärare, Kyrkslätt
Nordlund Eva Maria, hantverkare, Raseborg
Nyholm Helena, pensionär, Vichtis
Nyholm Kaj, pensionär, Vichtis
Nystrand Claudia, översättare, Esbo
Obrey T. Sean, försäljningsdirektör, Kyrkslätt
Oldenburg Monica, tf speciallärare, Esbo
Olin Britt-Marie, Financial Controller, Esbo
Ollus Simon-Erik, nationalekonom, Esbo
Panelius Marianne, sjukvårdslärare, pensionär, Sjundeå
Pietikäinen Margareta, fil. mag. Esbo
Porander Katarina, fysioterapeut, Esbo
Qvarnström-Obrey Ann-Christin, psykolog, Kyrkslätt
Rehula Maria, tandläkare, Esbo
Rosengren Marita, pensionär, Sjundeå
Rosenqvist-Berg Ann-Marie, lärare, Kyrkslätt
Rosqvist-Räty Anne, köpman, Sibbo
Ruuth Stefan, jordbrukare, företagare, Lovisa
Salingre Gunnar, forstmästare, Esbo
Stigell-Sandberg Carina, barnskötare, Kyrkslätt
Sandberg Johan, ingenjör, Kyrkslätt
Sandell Leena, specialsjukskötare, Vanda
Sandström Charlotta, pol. kand., socialarbetare, Kyrkslätt
Sederholm Camilla, pol. mag., överinspektör, Grankulla
Sergelius Christina, pol. mag., Kyrkslätt
Sikström Kjerstin, musikedirektör, fd rektor, Grankulla
Skog Frank, skådespelare, Borgå
Stadius Annika, magister i hälsovetenskaper, Esbo
Stenius Jannika, klasslärare, Grankulla
Stenqvist Johanna, överläkare, Esbo
Ström Maria, placeringschef, Kyrkslätt
Ström Mårten, projektledare, Kyrkslätt
Sundell Guy, metallarbetare, Raseborg
Sved Ann-Christine, livsmedelsmagister, Kyrkslätt
Tallberg Peter, ekon. mag., Esbo
Their Maria, barnläkare, Esbo
Their Micael, röntgenläkare, Esbo
Unnéus Hans-Anders, överläkare, Ingå
Urnjansson Mia, laboratorieskötare, Kyrkslätt
Uusikylä Matias, fotograf, Esbo
Wahlström Margita, pensionär, Esbo
Wahlström Roger, pensionär, Esbo
Westerback Nina, kostrådgivare, Esbo
Westerholm Annika, pol. mag., Ingå
Westerholm Kerstin, pol. kand., Ingå
Westermarck Birthe, försäkringstjänsteman, Esbo
Westermarck Annika, lärare, Esbo
Vinberg Susanne, trädgårdsmästare, Esbo
Wikholm Anders, ekon. mag., direktör, Esbo
Wikstedt Leif, yrkesfiskare, Kyrkslätt
Willför-Nyman Ulrika, rektor, Esbo
Voss-Lagerlund Finn, pensionär, Esbo
Väyrynen Risto, traktorförare, Kyrkslätt
Åberg Christian, pensionär, Esbo
Åberg Jonas, konsult, Kyrkslätt
Åberg Viveka, ekon. mag., Kyrkslätt
Åkerlund Benita, hembygdsråd, Esbo
Östman Malin, teknolog, Esbo

Stödlistan uppdateras kontinuerligt på www.gestrin.fi